

derstøttelse til alle Enker, saa at ogsaa de velstillede kunde komme med. Og en saadan Grænse mener Flertallet at have fundet, idet vi foreslaar, at Taksten sættes højest for de spæde Børn, idet Moderens Arbejdsevne er forringet, medens Barnet er lille, og at Understøttelsen synker, efterhaanden som Barnet bliver ældre, indtil den ved det 12te Aar gaar ned til den laveste Takst, idet man kan forudsætte, at Barnet i Alderen fra 12—14 Aar allerede selv kan erhverve noget til sit Underhold.

Det Grundlag, vi har fundet passende til Bestemmelse af Trangen, er da det, at vi henviser til Indkomstskatteloven og foreslaar, at man skal gaa ud fra det mindste skattepligtige Beløb, saaledes at den Enke, der har $\frac{2}{3}$ af dette med et Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn, ikke kan komme ind under Loven, men den, der er under denne Grænse, skal kunne nyde godt af Understøttelsen. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at muligvis burde vi i Forslaget have optaget en Bestemmelse om, at vedkommende Enke ikke maa eje Formue af et vist Beløb, og skulde der under Forhandlingerne her vise sig Stemning derfor, kan der jo være Tale om at stille et Ændringsforslag derom til tredie Behandling. Det vil naturligvis kun være et sjældent Tilfælde, at en Enke med Formue kunde komme ind under Loven, saa megen reel Betydning vil den Mangel, jeg her paapeger, ikke have, men det kunde nok være, at man vilde henvise dertil fra andre Sider og deri finde en Anke mod vort Forslag.

Vi har i øvrigt tænkt os, at Understøttelsen til Barnet skulde ydes med 100 Kr. aarligt indtil Barnets 2det Aar, med 80 Kr. fra det 2det til det 12te Aar og med 60 Kr. fra det 12te til det 14de Aar. Ligeledes mener Udvalget, at Understøttelsen som Regel bør begrænses til Barnealderen, altsaa ophøre med det fyldte 14de Aar. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at i Udvalgets Betænkning er disse to Ord „som Regel“ udgaaet, hvorfor jeg vil bede den højtærede Formand om, at dette maa blive rettet. — Der kan desuden ogsaa i enkelte Tilfælde ydes Understøttelse til det 18de Aar, ganske i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaet i Lovforslaget.

Vi har ligeledes foreslaet, at der skulde være visse Værdighedsbetingelser, og at derfor Understøttelsen maa bortfalde, for det første selvfølgelig, naar Moderen indgaar nyt Ægteskab — vi har ikke kunnet billige den Tanke, som er udtrykt igennem Folketingsforslaget, at der skulde ydes Understøttelse til Enker ogsaa to Aar efter, at vedkommende Enke var indgaaet i nyt Ægteskab — endvidere, naar hun vitterligt fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt o. s. v. — denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med en tilsvarende Bestemmelse i Alderdomsunderstøttelsesloven —, naar hun faar Understøttelse af Fattigvæsenet, af Hjelpekassen, saafremt denne modtager Tilskud af Kommunekassen, eller af den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening. Disse sidste Betingelser er dikterede af, at vi mener, at der bør kun tilflyde Understøttelse fra een Kasse; det kunde jo ikke nytte, at man satte faste Takster for Enker med Børn, naar Enken ved Siden af kunde henvende sig til Hjelpekassen eller den kommunale Kasse og der faa yderligere Beløb; saa vilde de faste Takster blive ganske meningsløse.

Med Hensyn til Dækningen af de Udgifter, der vil følge med Lovforslaget, har vi foreslaet en tredie Vej, forskellig baade fra den, der var foreslaet af Regeringen, og fra den af Folketinget vedtagne, idet vi mener, at vi her ikke bør fravige den Fordelingsmaade, man er inde paa ved Alderdomsunderstøttelsesloven, hvor Kommunerne udreder Halvdelen og Staten Halvdelen. Vi har stillet et dertil sigtende Ændringsforslag under Nr. 11 til § 7.

Endvidere har hele Udvalget været enigt om, at man burde begrænse Loven til Enkerne, saaledes at Enkemændene gaar ud. Naar man undersøger den Statistik, der fulgte med det af Regeringen i Fjor forelagte Forslag, fremgaar deraf, at det Antal Børn, der tilhører Enker, er langt, langt større end det, der tilhører Enkemænd. Og naar man saa undersøger, hvilke Indtægter Enker og Enkemænd har, kommer man ogsaa til det Resultat, at Enkemændenes Indtægter er langt større end Enkernes, og at derfor den Trang, der